

„Е, сполай ти самъ свѣти Илія
 Нали питашиъ, да ти некріеме;
 Богъ д' убіе земя Паливянска,
 Тамо ся е вѣра развѣрила,
 Не почитатъ ни баща, ни майка,
 Нито брата, нито мила сестра;
 Баща иматъ врѣла душманина,
 Майка иматъ клета робинчица,
 Брата иматъ като измежара,
 Сестра зиматъ за своя си любя
 Е, сполай ти, самъ свѣти Илія!
 Не си ходатъ во чесни черкови,
 Не ся крѣстатъ, не ся богу молатъ,
 Не си зиматъ свѣта литургія.“
 Отговаря самъ свѣти Илія:
 „Леле варѣ, огняна Марію,
 На следъ тебе сестра Магдалено!
 Врѣнете ся віе сег' на зади,
 Та идете въ земя Паливянска
 Азъ ща лесно земя да смира,
 Да разделимъ отъ рай божи ключи.“
 Врѣна си ся огняна Марія,
 На следъ нея сестра Магдалена,
 Та отишде въ земя Паливянска.
 Разделиле все свѣти небесни
 Разделиле више на небеси.
 Що ся падна на свѣти Петаръ?
 Паднало му отъ рай божи члючи,
 Да отклича наши мрѣтви души,
 Да отклича и да ги заклича.
 Що ся падна на свѣти Илія?
 Паднаха му летни-те облаци
 И летни-те грѣмотявици.
 Що ся падна на свѣти Никола?
 Падна му ся по море геміи,
 По мере-то по дѣлоки води;
 Кои мине да си ся прекрѣсти,

Да ся моли на свѣти Никола,
 Та повече на свѣти Илія.
 Що ся падна на Иванъ крѣстителъ?
 Падна му ся кумство, побратимство.
 Ка си узе самъ свѣти Илія
 Мѣгли, облаци, грѣмотявици,
 Ги затвори во черно-то море,
 Че не даде во земя Паливянска
 Не даде три години дѣждъ да вали.
 Испука ся земя Паливянска
 Седемдесе педи на доле,
 И юнаци съ коне пропадаха,
 Но ся богу още не предаватъ,
 Че не ходатъ во чесна черкова.
 Той имъ даде седемдесе болки,
 Та лежале три години време;
 И страшна ся коса пораснала,
 Изъ коса-та змиі пораснале.
 Тогава ся на бога предади;
 Та си зеле кои тоягичка,
 Та си зеле кои патеричка,
 Та отваждатъ во чесна-та цѣрква,
 Си са крѣстатъ и богу ся молатъ,
 Че си зематъ чесна литургія.
 И отговаря свѣти Илія:
 „Леле варѣ, огняна Марію,
 И следъ неа сестра Магдалена!
 Видите ли че смирихъ земя
 Че смирихъ земя Паливянска?“
 Отговаря огняна Марія
 На следъ нея сестра Магдалена:
 „Е сполай ти самъ свѣти Илія!
 Тебе господъ да обича.“
 И тогава самъ свѣти Илія
 Имъ даде ситна лятна роса,
 Че си роди земя Палестинска. *)

*) Погоре бѣше Паливянска.